

mine Tænker have tilføje, at hver Gang, man har med disse 6 Communer at bestille, maa man atter optælle dem; det er ikke i een, men i flere af de nuggældende Love, at man har været nødsaget til at optælle disse Communer, fordi man ikke har nogen fælles Betegnelse for dem; det er, saavidt jeg husker, Tilfældet med Valgloven, ligeledes med Loven om Matriculeringen af Kjøbstæderne, og der kan vistnok findes flere Exempler paa, at man har været nødt dertil. Om man vælger Bencævnelsen „Handelspladser“ eller foretrækker et andet Udtryk, er mig ligegyldigt, men det er dog ikke nogen gyldig Grund til at forkaste Bencævnelsen Handelspladser, at der i nogle af dem ikke drives Handel af større Betydning; den af dem, for hvis Vedkommende denne Indvending især er gjort, er Frederiksberg. Frederiksberg har jo imidlertid Handelsret, og om Handelen der drives i større Omfang eller ikke, er et Hensyn, som jeg synes ikke kan have nogen Vægt i denne Henseende. — Jeg kan til en vis Grad forstaae den Modstand, der reiser sig fra enkelte af disse Communer, og reiser sig ikke alene heri Salen men ogsaa udenfor den; thi det har ganske vist sin Bequemmelighed og Fordeel at faae sine egne kommunale Anliggender ordnede ved særlig Lov og derved have en Udset til, at man til enhver Tid, eller i alt Fald efterhaanden, kan indrette sig netop efter sit eget locale Behov; men det forekommer mig, at et lignende Forlangende kunde stilles ogsaa fra de øvrige Communer i Landet. Det, som skulde kunne rejseliggjøre en saadan Udstyning af Lovgivningsmyndighedens Anvendelse ligeoverfor disse Klækker, maatte være den Omstændighed, at der var en saa stor Forskjel mellem dem, at man ikke kunde vedtage fælles Bestemmelser for dem, uden at gaae nogen af dem for nær; men jeg tror ikke, at det hidtil er lykkedes at paavise en saadan Forskjel. Jeg tror ikke, at det er lykkedes at paavise, at der er en større Forskjel mellem de af mig saakaldte Handelspladser end mellem de store og de smaa Kjøbstæder og overhovedet mellem Kjøbstæder, der have udviklet sig under forskellige Forhold. Har man altsaa kunnet vedtage en almindelig Lov om Styrelsen af samtlige Kjøbstadcom-

muner, saa maa jeg vedblivende paastaae, at det ikke er uanseligere at vedtage en fælles Lov, gjældende for samtlige Handelspladser. — Det maa være mig tilladt at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det selv, for ikke lang Tid siden, har godkendt denne Bencævnelse „Handelsplads“; jeg sigter her til en lille Lov af 1ste Marts 1867 om Marstal, i hvilken Lovs § 2 det udtrykkelig hedder, at Regulativet for denne Handelsplads „skal udfærdiges i Overensstemmelse med de gjældende Bestemmelser for de andre Handelspladser“; men foruden Marstal er der hidtil kun en eneste Commune, som officielt har haaret det Navn, og det er Silkeborg. Altsaa, idet man udtrykkelig har henviist Regulativet til Affattelse i Overensstemmelse med de gjældende Bestemmelser for de andre Handelspladser, har man allerede dengang erkjendt, at de her omhandlede Communer kunde betegnes med det Navn; thi ellers vilde det have været naturliger at indføre i den nævnte § 2 den Bestemmelse, at Regulativet skulde udfærdiges i Overensstemmelse med de gjældende Bestemmelser for Silkeborg; men det staaer der ikke. — Da jeg antager, at Hensynet til den største af disse Handelspladser særligt gjør sig gjældende ved Vedommelsen af hele det foreliggende Lovforslag, skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar der nu er foreslaaet, at Retsbetjenten skal indtræde som Formand, naar det forlanges, saa bliver i Virkeligheden Omfanget af hans Forretninger ikke derved større, end de legaliter have været hidtil. Jeg vil være meget villig til at antage, at man paa forskellige Maader har søgt at formindste Omfanget af Formandens Forretninger, men en lignende Afgang til at formindste dem staaer jo aaben efter Vedtagelsen af dette Lovforslag. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom derpaa, og det har været mig en Tilfredsstillelse, at han i dette Punkt særligt, hvad Vedommelsen af Frederiksbergs Forhold angaaer, slutter sig nærmest til mig. Spørgsmaalet om, hvorvidt Borgmesteren eller den af Kongen bestillede Formand kunde overkomme Forretningerne, har jo allerede været drøftet ved Behandlingen af Kjøbstadcommu-